

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

Kanne 27.11.2006 — 2K-Teint ym. v. EIP ja komissio

(Asia T-336/06)

(2007/C 20/22)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: 2K-Teint SARL, Mohamed Kermoudi, Khalid Kermoudi, Laila Kermoudi, Mounia Kermoudi, Salma Kermoudi ja Rabia Kermoudi (Casablanca, Marokko) (edustaja: asianajaja P. Thomas)

Vastaajat: Euroopan investointipankki (Luxemburg, Luxemburgin suurherttuakunta) ja Euroopan yhteisöjen komissio (Bryssel, Belgia)

Vaatimukset

- kanne on otettava tutkittavaksi ja kantajien kanne on todettava perustelluksi
- EIP on veloitettava toimittamaan kaikki asiakirjat, jotka koskevat 2K-Teint-yhtiöön sijoitettavaa osakaslainaa, mukaan lukien kaikki BNDE:n kanssa vaihdetut asiakirjat tähän asiaan liittyen, sen uhalla, että sen maksettavaksi määrätään 10 000 euron suuruinen sakko kultakin viivästyspäivältä
- on todettava, että EIP:lle on syntynyt kantajiin nähden sopimukseen perustumaton vahingonkorvausvastuu niiden virheiden, velvollisuuksien noudattamatta jättämisten ja laiminlyöntien osalta, joihin EIP on syyllistynyt kantajien osalta
- on todettava, että kantajille on aiheutunut (kannekirjelmässä esitetyn mukaan) arvioitu vahinko
- on määrättävä laadittavaksi asiantuntijalausunto, joka koskee mainittujen vahinkojen laajuutta ja perusteltavuutta
- EIP ja/tai Euroopan yhteisö on veloitettava maksamaan yhteisvastuullisesti kantajille summat, jotka perustuvat yllä mainittuihin seikkoihin ja jotka on muunnettu euroiksi (jäljempänä esitetyn mukaan), laillisine korkoineen alkaen siitä, kun kantajille on esitetty ensimmäinen tuomioistuimen maksukehoitus tai kun ne on 17.6.2003 haastettu Tribunal d'arrondissement de Luxembourgiiin, siihen saakka, kunnes maksu on suoritettu kokonaan
- on todettava, että annettava tuomio on toistaiseksi täytäntöönpanokelpoinen muutoksenhausta huolimatta ja ilman vakuutta

— lisäksi EIP ja/tai Euroopan yhteisö on veloitettava maksamaan yhteisvastuullisesti summa, joka ei sisälly oikeudenkäyntikuluihin — jonka määrä on toistaiseksi 12 500 euroa — ja joka kantajien on pitänyt maksaa varmistaakseen puolustuksensa, kuten niiden avustamisen suullisessa käsittelyssä, ja jonka jättäminen niiden maksettavaksi olisi epäoikeudenmukaista

— EIP ja/tai Euroopan yhteisö on veloitettava korvaamaan kaikki tästä oikeusasteesta aiheutuvat oikeudenkäyntikulut

— kantajille on varattava mahdollisuus vedota kaikkiin oikeuksiin, saataviin ja toimiin

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Luxemburgissa 28.4.1994 allekirjoitetulla rahoitus sopimuksella EIP, joka toimi Euroopan yhteisön nimissä ja lukuun Euroopan yhteisöjen komission antamaan valtuutuksen perusteella, myönsi Marokon kuningaskunnalle riskipääoman saamiseksi ehdollisen lainan, jolla oli tarkoitus rahoittaa ensisijaisesti teollisuuden alalla tuotannollisia hankkeita, jotka toteutetaan yhdessä muun muassa Euroopan unionin yritysten (luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden) kanssa (rahoitussektorin globaalilaina II -hanke). Sopimuksen ehtojen mukaan EIP:n Marokolle antaman lainatuote oli luovutettava edelleen hankkeiden rahoittamiseen sopimuksilla, jotka ovat tämän jälkeen rahoituksen välittäjinä toimivien marokkolaisten pankkien tekemiä lainaussopimuksia. Kyseisillä edelleen luovutetuilla lainoilla pyrittiin siihen, että rahoituksen välittäjät rahoittivat marokkolaisten toimijoiden, jotka olivat lopullisia edunsaajia, lainoja ja pääomaa. Kunkin lainan myöntämisestä toimijoille oli tehtävä sopimus pankin ja sen toimijan välillä, jonka osakkuudesta oli kyse. Välittäjä oli velvollinen toimittamaan EIP:lle kaikki osakkuuden tai lainan rahoittamiseen liittyvät hakemukset niiden hyväksymiseksi yhteistyössä Marokon valtion kanssa. EIP oli veloitettu ilmoittamaan hyväksymisensä Marokon valtiolle ja lähettämään samanaikaisesti jäljennöksen ilmoituksesta rahoituksen välittäjälle.

Marokon kuningaskunta ja Banque Nationale pour le Développement Economique (BNDE), josta tuli tämän jälkeen yksi EIP:n ja Marokon kuningaskunnan välisen sopimuksen mukaisista rahoituksen välittäjistä, tekivät 12.10.1994 takaisinostosopimuksen. BNDE:n ja kantajien välillä tehtiin 29.11.1995 EIP:n toisen linjan mukaisesti lainasopimus sillä edellytyksellä, että EIP antaa hyväksynnän ja BNDE saa varat. Sopimus koski 2K-Teintin pääoman osittaista rahoittamista. EIP antoi 14.10.1994 päivätyllä kirjeellä hyväksyntänsä sille, että 2K-Teintille myönnetään kyseinen rahoitus.

Nyt esillä olevassa yhteisön sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta koskevassa kanteessa kantajat vaativat korvausta vahingosta, jota niille on aiheutunut niistä virheellisistä menettelytavoista, joita EIP:n väitetään omaksuneen hoitaessaan tehtäviään yhteisön valtuuttamana kyseisen lainan hallinnoimisen yhteydessä. Ne väittävät etenkin, että äärimmäinen hidastelu lainan maksamisessa — laina maksettiin vasta heinäkuussa 1997 — johti siihen, että niiden oli pitänyt ottaa BNDE:ltä lyhytaikainen laina. Kantajille kuuluvien rahoituksellisten velvoitteiden noudattamatta jättäminen johti siihen, että BNDE aloitti perintämenettelyt kansallisissa tuomioistuimissa. Marokkolaisen kansallisen tuomioistuimen tuomiolla 2K-Teint tuomittiin myymään liikeomaisuutensa.

Ensimmäiseksi kantajat vetoavat useisiin sääntöjenvastaisuuksiin, joihin BNDE on syylistynyt yhteisön varojen hallinnoinnissa ja joista ne ovat ilmoittaneet EIP:lle vaatien sitä ryhtymään toimenpiteisiin. Kantajat moittivat EIP:tä siitä, että se ei ole ryhtynyt mihinkään toimenpiteisiin niiden tietojen johdosta, jotka sille toimitettiin. Ne katsovat, että EIP:n olisi pitänyt ryhtyä toimiin siltä osin kuin BNDE toimi EIP:n ohjeiden mukaan ikään kuin se olisi sen valtuutettu tai ainakin sen näennäinen valtuutettu, koska EIP:llä oli tärkeä asema kyseisiä lainoja koskevien päätösten osalta.

Kantajat väittävät lisäksi, että EIP:n olisi otettava vastuu BNDE:n virheistä, jotka syntyivät kyseisen oikeussuhteen yhteydessä, ja tämän lisäksi myös sen omien laiminlyöntien ja velvoitteiden noudattamatta jättämisten seurauksista. Kantajat moittivat EIP:tä siitä, että se ei ole harjoittanut tehokasta seuranta- tai valvontaa varojen käytön osalta siitä lähtien, kun marokkolaiset elimet ovat ne saaneet, mikä on niiden mukaan johtanut siihen, että BNDE:n laittomaksi väitetyjä toimia on suosittu tai niitä on jopa tuettu. Ne moittivat EIP:tä siitä, että se on vakavalla tavalla jättänyt noudattamatta ja laiminlyönyt huolellisuutta, varovaisuutta ja ennalta varautumista koskevia velvoitteita yhteisön varojen hallinnoinnin osalta.

Kantajat väittävät, että niille väitetysti aiheutuneet vahingot ovat suorassa yhteydessä EIP:n laiminlyönteihin ja velvoitteiden noudattamatta jättämisiin. Kantajat vaativat tästä syystä, että EIP velvoitetaan korvaamaan edellä mainitut vahingot.

Kanne 1.12.2006 — Shell Petroleum ynnä muut v. komissio

(Asia T-343/06)

(2007/C 20/23)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Shell Petroleum NV (Haag, Alankomaat), The Shell Transport and Trading Company Ltd (Lontoo, Yhdistynyt kuning-

askunta), Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV (Capelle aan den IJssel, Alankomaat) (edustajat: asianajajat O. W. Brouwer, W. Knibbeler, S.Verschuur)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

Shell Petroleum NV ja The Shell Transport and Trading Company Ltd vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa kokonaan EY 81 artiklan mukaisesta menettelystä 13.9.2006 tehdyn komission päätöksen (asia COMP/F/38.456 — *Bitumit* — Alankomaat; jäljempänä päätös) sikäli kuin se on osoitettu Shell Petroleum NV:lle ja The Shell Transport and Trading Company Ltd:lle tai toissijaisesti
- kumoaa päätöksen osittain sikäli kuin siinä todetaan, että Shell Petroleum NV ja The Shell Transport and Trading Company Ltd ovat rikkoneet EY 81 artiklaa 1.4.1994 ja 19.2.1996 välisenä aikana, ja alentaa niille määrätyn sakon määrää
- joka tapauksessa alentaa päätöksessä Shell Petroleum NV:lle ja The Shell Transport and Trading Company Ltd:lle määrätyn sakon määrää
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien ne Shell Petroleum NV:lle ja The Shell Transport and Trading Company Ltd:lle aiheutuneet kulut, jotka liittyvät sakon maksamiseen kokonaan tai osittain taikka pankkitakauksen asettamiseen
- toteuttaa muut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asianmukaisiksi katsomat toimenpiteet.

Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa osittain päätöksen sikäli kuin siinä todetaan, että Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV on rikkonut EY 81 artiklaa 1.4.1994 ja 19.2.1996 välisenä aikana, ja alentaa sille määrätyn sakon määrää, ja
- joka tapauksessa alentaa päätöksessä Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV:lle määrätyn sakon määrää
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien ne Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV:lle aiheutuneet kulut, jotka liittyvät sakon maksamiseen kokonaan tai osittain taikka pankkitakauksen asettamiseen
- toteuttaa muut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asianmukaisiksi katsomat toimenpiteet.